

Stuurman worden

William wil net als zijn vader stuurman worden. Als hij twaalf is, mag hij naar Londen om te leren zeilen en navigeren. Een paar jaar later komt ook Thomas daar naartoe.

Ze leren er hoe schepen worden gebouwd, hoe je met zeilen moet omgaan en hoe je kunt navigeren met behulp van zeekaarten, instrumenten en de sterren. Ze leven in een spannende tijd, waarin steeds weer nieuwe landen worden ontdekt. Ademloos luisteren de broers naar de verhalen over donkere mensen, oerwouden en merkwaardige dieren als olifanten, apen, tijgers en krokodillen. Samen staan ze vaak bij de Theems naar de ondergaande zon te kijken.

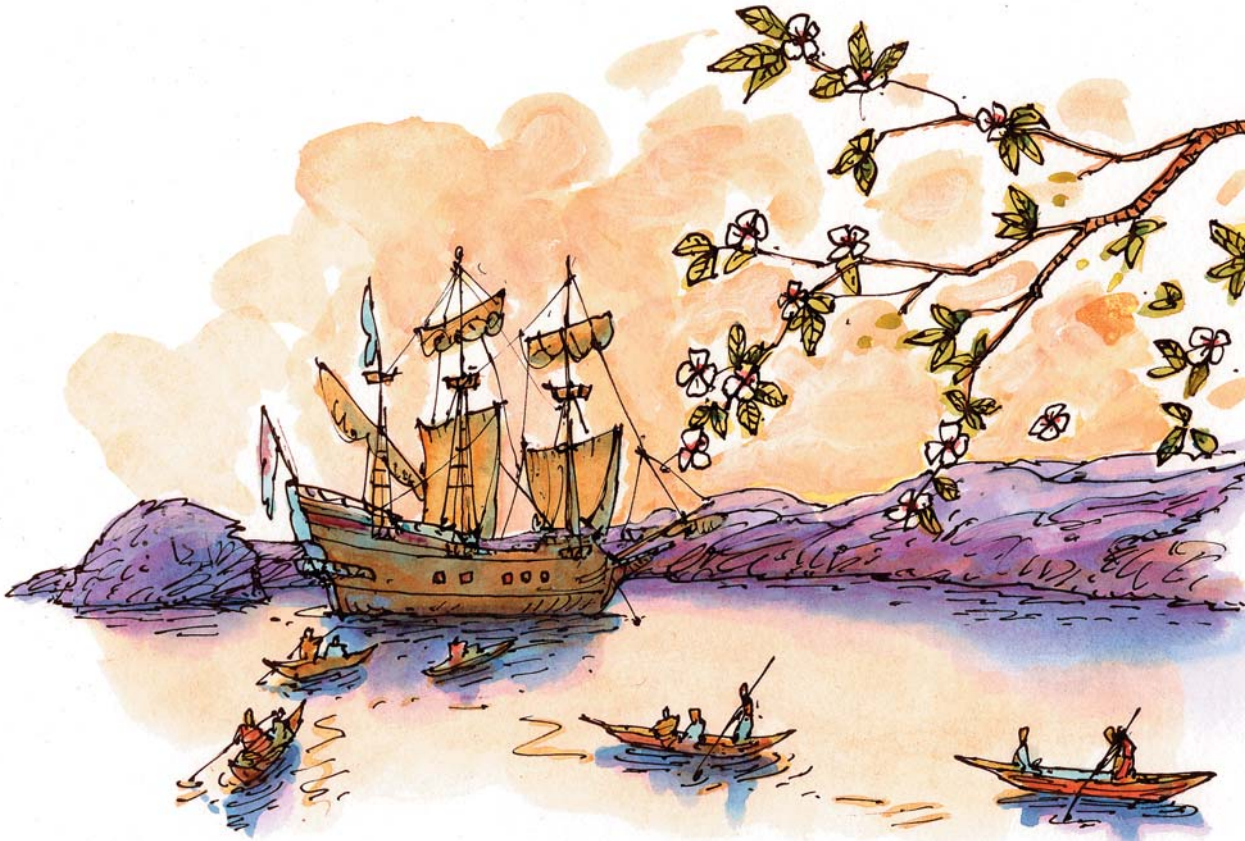
Wat zouden ze graag meevaren naar al die landen achter de rode zon...

In Japan schijnt het soms te sneeuwen en te vriezen, daar maken ze met deze handel betere kansen.

Maar de pas aangestelde kapiteins willen allebei kapitein blijven en dat kan niet op één schip. Zo varen beide schepen met elk maar een man of dertig verder. Samen passeren ze de evenaar, maar in februari 1600 verliezen ze elkaar in een volgende storm voorgoed uit het oog en zeilt de Liefde alleen door.

Eindelijk in Japan

Het is half april en William Adams begrijpt niet waarom ze nog steeds niet bij Japan zijn. Volgens de kaart had hij allang land moeten zien, maar om hem heen is alleen maar water, water en nog eens water. Hij is een van de weinige mannen die nog net op hun benen kunnen staan. De rest is heel ziek of al bijna dood...

Eindelijk krijgt hij via zijn kijker land in zicht! Met behulp van Melchior van Santvoort en de onnauwkeurige zeekaart komt hij erachter dat ze bij het zuidelijke eiland Kyushu zijn aangekomen. Omdat hij weet dat daar de Portugezen al zitten, was hij liever wat noordelijker in Japan aangekomen. Maar ze kunnen niet meer en met hun laatste krachten laten ze op 19 april 1600 in een baai het anker vallen.

De VOC krijgt van de Matsura's toestemming om twee grote, gepleisterde pakhuizen te bouwen. In Hirado, waar ze voornamelijk kleine houten huizen en winkeltjes kennen, staan de mensen er met open mond naar te kijken. De VOC-schepen, die nu jaarlijks komen, worden steeds groter. De ondiepe baai van Hirado, waar een sterke stroom staat en een klein eilandje ligt, is niet erg geschikt om in te ankeren. Daarom wordt er in een baai verderop een nieuwe aanlegplaats met een reparatiewerf en pakhuizen gebouwd. De Nederlanders brengen suiker, specerijen, huiden en zijde naar Hirado.